

متن پرسش

سلام خدمت استاد طاهرزاده عزیز استاد خواستم نظرتان را در مورد این متن را که در وصف امام شهید نوشتم، بفرمائید: «به یقین در آسمان‌ها و زمین برای مؤمنان نشانه‌هایی ست»؛ و تو، آیت و نشانه‌ای از آیات خدا بودی که در بیست‌ونهم فروردین سال هزاروسی‌صدوهجده، نازل شدی بر دامن زنی که عقبه‌اش به نجف برمی‌گشت. شاعر اهل قلم بود و خوش‌سروبان. وسکوت و سربه‌مهری همسرش را برای دل مشتاق و بازیگوش کودکانش جبران می‌کرد. تو تمام آن روزها که در تبریز، نجف و مشهد راه می‌رفتی و قد می‌کشیدی، نشانه خدا بودی. جوانه می‌زدی و هر جوانه را یک‌جا می‌گذاشتی تا روزی نهال بشود و از قبل سایه‌اش، دل‌ها آرام بگیرند در طریق هشیاری. نشانه خدا بودی آن‌گاه که هیچ‌چیز جلودار مبارزه و خیزش تو نمی‌شد و حتی زندان هم نمی‌توانست روح روندهات را متوقف کند. تو نشانه خدا بودی و پیوسته در حال جلو رفتن؛ چراکه تو جاری بودی. دریای آرام متواضعی که آمده بود تا الله‌اکبر بگوید و انقلاب را تا همیشه سبز نگه دارد. آیت خدا بودی، نه فقط در این سی‌وهفت‌سالی که صدایت می‌زدیم «امام!»؛ آیت خدا بودی از همان دم که آفریده شدی و از ذر به رحم مادر رسیدی. تو نشانه خدا بودی برای قلوب جهانیان؛ برای همه آزادی‌خواهان و آزادگان. برای هرکسی که از ذلت و زیر سایه ظالمین بودن خسته است و پی عزت می‌گردد. برای هرکسی که دلش برای نوای مظلوم آب می‌شود و می‌خواهد در مسیر مبارزه با ستم، ماندگار بماند. نشانه خدا بودی! تو را فرستاده بود تا نگاهت کنیم و مسرور باشیم. تا محبوب ما باشی و دوست بداریمت. تا یاد بگیریم از تو! نشانه خدا بودی؛ که حبت نازل شد توی دل‌هامان و با هیچ‌چیز پاک نشد. فقط ریشه کرد و ولایت یادمان داد. نشانه خدا بودی تو! تو که تکیه می‌دادی به صندلی ساده‌ات و فرش زیر پایت، گلیمی ساده‌تر بود. تو که آستین نخ‌ریش لباس، تا مدت‌ها پشت پلک‌هایمان بود. تو که بچه‌ها در مقابلهت مبهوت می‌ماندند و زبان عشقشان، دُر غلتان در چشم بود و دستی که لای محاسن می‌چرخید و صورتی که طلب بوسه داشت و سری که تقاضای نوازشی پدران می‌کرد. تو که وقتی حرف می‌زدی، قلب به جای سینه در تمام تن می‌تپید و چشم حظ می‌برد که دارد نگاهت می‌کند و گوش... لبریز عشق بود که صدایت را می‌شنود. آمدی بیدار و هشیار و مبعوثان کردی و رفتی. تو نشانه خدا بودی؛ در راه خدا زندگی و جهاد کردی، برای خدا جان دادی و به خدا بازگشتی! نشانه خدا، آقا و سید محبوب ما؛ تولدت مبارک.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همان طور که به خوبی مطرح فرموده‌اید آن رهبر شهید پروریده‌شده خاص خداوند بود و شایستگی آن را داشت تا خداوند از طریق آن مرد الهی در این تاریخ، راهی مقابل بشر امروز بگشاید به همان معنایی که . در همین رابطه حضرت علی «علیه السلام» می‌فرمایند: «...وَلَقَدْ قَرَنَ اللَّهُ بِهِ «صلوات الله علیه وآله» مِنْ لَدُنْ أَنْ كَانَ فَطِيماً أَغْظَمَ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَتِهِ يَسْلُكُ بِهِ طَرِيقَ الْمَكَارِمِ وَ مَحَاسِنِ اخْلَاقِ الْعَالَمِ، لَيْلَهُ وَ نَهَارُهُ» از همان لحظه‌ای که پیامبر «صلوات الله علیه وآله» را از شیر گرفتند، خداوند بزرگ‌ترین فرشته‌ی خود را مأمور تربیت آن حضرت کرد تا شب و روز، او را به راه‌های بزرگواری و راستی و اخلاق نیکو راهنمایی کند.

و این در مورد همه انسان‌های بزرگ مصداق دارد و از این جهت بسیار شایسته است تا شخصیت آن رهبر شهید را آینه و اشاره و راهی بدانیم برای حضور هرچه بیشتر در زندگی اسلامی در این تاریخ.

موفق باشید ۳ <https://dl.jedaal.tv/voices/۱۴۰۵/۰۱/e۸۹۵.mp3>